

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

*Εν Ἑλλάδι ἀρ. 10 — ἢ ἐν ἄλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτὴ ἐτησίως ἢ κατ' ἑξαμήναιον εἰς δύο ἰσὺς δόσεις.

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

*Εν ὁδῷ Βουλῆς 28, ὑπὸ τὸ Σινδοχέρον, τῆς Νέας Ἀγορᾶς.

*Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — 29 Ἀπριλίου 1884.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Πειραϊκὰ ἀρχαιολογήματα. — Ἔργα καὶ ἡμέραι. — Φιλολογικά, ἱστορημονικά, καλλιτεχνικά. — Ἐπιστολαί. — Ἡμερολόγιον. — Ἐβδομάς. — Ἀπαντήσεις ἀνευ ἐρωτήσεων. — Αἰνίγματα. — Ἐρωτήσεις καὶ προβλήματα. — Ἀλληλογραφία.

ΦΥΛΑΓΟΙ: Ἑλληνες δῆμοι ὑπὸ Χ. Ἀννίου. — Οἱ Φιλόλληνες. — Βίκτωρ Οὐγκώ. — Ἡ Μαυροβουνιώτισσα (μυθιστόρημα). — Ἐθνογραφικά.

ΠΕΙΡΑΪΚΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Τὰ κατὰ τὴν πλατεῖαν Κοραῆ εδρήματα. — Τὰ ἐκ τοῦ λιμένος.

Ἐκθεσιν βεβαίως λεπτομερῆ τῶν ἐν ταῦθα ἀνασκαφῶν οὔτε ἡ Ἐβδομάς θὰ ἔχη τὴν ἀπαιτήσιν νὰ πέμψω αὐτῇ οὔτε οἱ ἀναγνώσται αὐτῆς θὰ ἔχωσι τὴν ὑπομονὴν νὰ ἀναγνώσκωσι μέτρα καὶ διευθυνοσεῖς τοίχων καὶ τᾶλλα τὰ συμπαραμαρτοῦντα ταῖς τοιαύταις περιγραφαῖς, αἰτινες, ὅσον ἀκριβεῖς ἂν ᾦσιν, οὐδέποτε εὐχαριστοῦσιν ἀνευ τῶν καταλλήλων σχημάτων, ἀποτύγχάνουσι πολλακίς τοῦ σκοποῦ, ἀνευ τῆς ἐπιτοπίου ἐρεύνης. Περιορίζομαι λοιπὸν εἰς μόνην τὴν ἀφήγησιν τῆς μέχρι τοῦδε θέσεως τῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν εδείχθησαν.

Μέχρι τῆς σήμερον δύο τινὰ δύναται τις μετὰ βεβαιότητος νὰ εἴπῃ ταδε :

Α' ὅτι ἐκεῖ που ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Διονύσου τοῦτο εἶνε πλέον ἢ βέβαιον μαρτυρούμενον ὑπὸ τριῶν ψηφισμάτων τῶν ΟΡΓΕΩΝΩΝ ἢ ΔΙΟΝΥΣΙΑΣΤΩΝ, ὧν τὰ δύο ἐπὶ τῆς αὐτῆς στήλης ἀναφέρονται εἰς Διονύσιον τινὰ πολλαχῶς ἐργασθέντα ὑπὲρ τοῦ ναοῦ καὶ διὰ τοῦτο στεφανωθέντα, ἀποφασισθέντος νὰ στήθῃ ἢ στήλῃ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ὡς αὐτῇ αὐτῇ ἢ στήλῃ λέγει φέρουσα ἄνω τίτλον ἹΕΡΑ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. Τὸ τρίτον συμφώνως πρὸς τὰ δύο προηγούμενα ἀναφέρεται καὶ τοῦτο εἰς τὸν αὐτὸν Διονύσιον ΜΕΤΗΛΛΑΧΟΤΑ ὁμῶς ΤΟΝ ΒΙΟΝ ἤδη. Τῆς ἐτέρας στήλης ἀνευρέθη εὐτυχῶς καὶ τὸ βῆθρον ὡς αἱ διαστάσεις δεικνύουσιν. Ὡς ἐπικυρωτικῆ τῶν στήλῶν τούτων ἀνευρέθη καὶ μικρὰ πλάξ ἐφ' ἧς ἐπιγράμμα ἐξάστιχον δηλοῖ ὅτι ὁ Διονύσιος Ἰδρυστὴν ναὸν τοῦ Βάκχου καὶ τὸ τέμενος καὶ τὰ ἀγάλματα καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ὁ πόσον καλὸς Διονύσιος εὐχεται νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν προστασίαν ὁ Βάκχος οὐ μόνον εἰς αὐτὸν καὶ τὸν οἶκον καὶ τὸ γένος ἀλλὰ καὶ εἰς ΠΑΝΤΑ ΤΟΝ

ΘΙΑΣΙΟΝ. Ταῦτα ἐπεβεβαίωσαν καὶ τὰ ἄλλα μέχρι σήμερον εὐρεθέντα θραύσματα ἀγγείων εἰς οἶνοχόας ἀνήκοντα, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἐν συντρίμμασιν ἐντὸς τοῦ φρέατος ἀνευρεθὲν καὶ φαλλὸν Διονυσιακὸν ἀπαρτίζον ἀγγεῖον τοῦ εἶδους τῶν ρυτῶν φέρον ἐκτυπὸν κεφαλὴν Σειληνοῦ.

Βέβαιον λοιπὸν ἐκ τούτων ἀπάντων ὅτι ἐκεῖ που ἦν ναὸς Διονύσου, τοῦ ὅμως, ἀκριβῶς δὲν ᾔρισθη ἔτι.

Β' ὅτι διὰ τῆς σκαφῆς ἀπεκαλύφθη κτίριον, οὐ δὲν φαίνεται ἔτι τὸ ὅλον καὶ ὅπερ ὑπὸ τινων ὀνομάσθη Ἀλφειόπολις ἀγορὰ ἢ Μακρὰ στοά, ὑπ' ἄλλων Ἀγορὰ, ὑπ' ἄλλων Στοά, οὐδὲν δὲ ᾠρισμένον καὶ βέβαιον ἀλλὰ τὰ πάντα μετ' ἀμφιβολίας, διότι μέχρι τοῦδε οὐδὲν τὸ παρέχον λόγον ἰσχυρὸν εἰς καθορισμὸν τῆς ὀνομασίας τοῦ κτιρίου ἀνευρέθη. Ἰσως αἰ περαιτέρω ἀνασκαφαὶ δείξουσιν τι εἰς διευκρινισμὸν τῆς θέσεως ταύτης. Μέχρις ἐκεῖνου ὁμῶς πρέπει τοῦλάχιστον τὰ ὑπάρχοντα μετ' ἀκριβείας ἀναγράφονται καὶ μὴ παραμορφῶνται τάληθῃ. Διότι ἐγράφη ἐν τινι τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης καὶ διεδόθη καὶ δι' ἄλλων εἰς ὑποστήριξιν τῆς μιᾶς τῶν γνωμῶν τούτων ὅτι ὑπῆρχον ἐν τῷ κτιρίῳ φρέατα ἐν ᾧ μόνον ἐν τοιοῦτον ὑπάρχει καὶ μία δεξαμενὴ, πάντως μεταγενεστέρα. Καὶ τοῦτο μὲν ἔχει καλῶς, ἀλλὰ πῶς ἐκ τῶν φρεάτων ἐξάγεται, ὅτι πρὸς ἐμπορικὸν σκοπὸν εἶχε κτισθῆ τὸ κτίριον, τοῦτο ἀκατανόητον, ὅπως περισσότερον ἀκατανόητον καθίσταται τὸ πῶς ἐκ τῶν θραυσμάτων τῶν ἀγγείων προάγεται ὁ γνωμοδοτήσας νὰ ζητήσῃ ἐμπορικὸν τὸν σκοπὸν. Ὡστε καὶ ἐν τοῖς τάφοις, καὶ ἠπουδήποτε παρουσιάσθησαν τοιαῦτα θραύσματα ὁ αὐτὸς σκοπὸς ζητητέος!!!

Εἰς ταύτην τὴν θέσιν ὑπάρχουσι τὰ πράγματα σήμερον, ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν εὐρεθέντων, αἵτινα οὐδεὶς ὁ διαμφοισθητῶν. Διὰ δὲ τῆς τελειότερας ἔτι ἀνασκαφῆς, ὡς ἐδηλώθη ἐξ ἀρχῆς, ἔτι σαφεστέρων γινομένων τῶν ὀρίων τοῦ κτιρίου, θὰ εἶνε δυνατόν καὶ πληρέστερον νὰ ἐξετασθῇ καὶ τελειότερον νὰ μελετηθῇ ἐν συνόλῳ, ὅποτε δηλωθήσεται καὶ ἡ ἀξία τῶν αἰνιγματωδῶν καὶ δίκην χρησμάτων γνωμοδοτήσεων ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς σαφεῖς καὶ καθωρισμένας, ἀνδρικῶς δ' ἐκφερομένας ὡς ἐχούσας βῆσιν τὰ πράγματα.

Εὐτυχῶς κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην καὶ ὁ λιμὴν ἐπλόητισε διὰ τριῶν ἀντικειμένων τὴν δημοτικὴν ἡμῶν συλλογὴν διὰ τῆς ἐν ταῖς Ἀλαῖς δηλ. καθαριστικῆς μηχανῆς ἀνεῖλκυσθη στήλῃ κυλινδρική τῶν, συνήθων, ἐπιτυμβία, ἐνε-

πίγραφος γυναικὸς τινος ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΤΑΣ καὶ λουτροφόρος λίθου λευκοῦ ἀνευ βάσεων καὶ λαίμου, φέρουσα ὅμως ἀνάγλυφον καλόν, καὶ κεφαλὴ ἀνδρὸς πωγωνοφόρου καλῆ, πλὴν μὴ συντελεσθεῖσα, ἀποκεκομμένη δὲ τῆς βινὸς τὸ ἄκρον.

Ταῦτα τὰ καθ' ἡμᾶς ἀρχαιολογήματα τὸ γρ νῦν.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 23ῃ Ἀπριλίου 1884.

ΙΑΚ. Χ. Δ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὁ ἀνάδοχος. — Ἀρχαιολογικὴ διαφωνία. — Τὸ κατὰ τῶν ὑπαλλήλων φοιτητῶν μέτρον. — Ὁ ἀγροφύλαξ καὶ ὁ σχολάρχης.

Ὁ ἥρως τῆς ἐβδομάδος ταύτης εἶναι ὁμολογουμένως ὁ κύριος Ἀνάδοχος καὶ θὰ εἴμεθα πολὺ ἀγνώμονες ἂν δὲν προσορίσωμεν ἐκεῖ που περὶ τὸ Πανεπιστήμιον βῆθρον τι, ὅπως ὑψώθῃ τὸ μαρμαρίνον ὁμοίωμα του... Πόσον μέγας εἶναι ὄντως ὁ ἄνθρωπος ὅταν δύναται νὰ τρέφῃ διακασίους κατ' ἐλάχιστον, καὶ εἰς βάρος μάλιστα τῶν ἐταιρικῶν κεφαλαίων! Ἐὰν ἀρχίσῃ ἢ ἐκτέλῃ τῶν τόσων δημοσίων ἔργων, αἵτινα ὑπάρχουσιν ἐν σχεδίῳ, πόσον θὰ διασκεδάσωσιν οἱ Ἕλληνες! Τόσοι σιδηροδρομοὶ διασχίζουσι τὴν Ἀνατολήν καὶ οὐδεὶς ἐγλεντίσθη τόσον ὅσον ὁ ἰδικὸς μας! τί ἀνόητοι νὰ ἀφίνωσι τοιαύτας εὐκαιρίας νὰ παρέρχωνται ἀτρόπως καὶ ἀπότως. Συγκινεῖται τῇ ἀληθείᾳ τις ἀναγινώσκων τὰς ἐκ Βώλου περιγραφὰς καὶ ἀνέρχεται εἰς ἀρχαίους χρόνους ὅτε οἱ πολῖται τῶν Ἀδδῆρων ἐώρταζον τὴν Ἰδρυσιν τῆς ὑπ' Ἀθηναίων τεχνιτῶν κατασκευασθείσης παμμεγέθους μαρμαρίνης κρήνης των, με μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἀνάδοχος τοῦ Θεσσαλικοῦ σιδηροδρόμου, τὰ δύο ἀγάλματα τὸ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὸ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως κατεσκευάσε δι' Ἰταλοῦ τεχνίτου, μὴ ὄντων κατὰ τὴν κρίσιν του, ἱκανῶν τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν νὰ γλύψωσι τοιαῦτα!

Μολαταῦτα ἀπὸ καρδίας πᾶς Ἕλλην χαίρει διὰ τὴν προσεχῆ εὐμερίαν τῶν Ἑλληνικωτάτων ἐκεῖνων χωρῶν καὶ συμμερίζεται τὴν δικαίαν συγκίνησιν τῶν μετὰ τῆς χθῆς δούλων Θεσσαλῶν ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ βασιλέως, οὐτινος μόνου ἢ παρουσίας χάριν ἄλλων ἰδεῶν ἠτο ἀναπόφευκτος καὶ ἐν Βώλῃ καὶ ἀλλαχῶ.

✱

Ἐνθυμεῖσθε τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνευρέθη κεφαλὴ τις, καὶ εἰς ἀρχαιολόγος διετίετο ὅτι κλαίει καὶ ἔ-

τερος ότι γελᾷ; "Ομοίον τι περίπου συμ- βαίνει και ἤδη διὰ τὸ κατὰ τὴν ἐν Πει- ραιεὶ πλατεῖαν τοῦ Κοραῖ ἀνακαλυφθέν ἀρχαῖον οἰκοδομημα. Αἱ μὲν διακρίνονται ὅτι εἶναι ἀγορὰ, ὅς δ' αὖτε καὶ ἄλλοι τότε μὲν οἱ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀρχαιολογῆσαντες συνεβίβασθησαν παραδεχθέντες ὅτι αὕτη μετὰ τὴν ἐλευθέρωσιν ἤδη ὁμοίως ἀγνοοῦμεν πῶς δὲ συμβεβῆσθαι.

Πόλυ αὐστηρὸν ἐφάνη ἡμῖν τὸ μέτρον ὅπως ἀρνηθῶσιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἀπο- δεῖξεις εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους φοι- τητὰς, — οἱ πλείστοι πᾶν ὅποιόν εἶναι συ- νήθως εὐφρασκόμενοι καὶ φιλομαθεῖς — ὅ- τινες ἐργάζονται ὥρας πινὰς ἐν γραφείοις ὅπως δυνήθωσι νὰ πορίζωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ σπουδάζωσι. Ἐὰν σκέπτεσθε νὰ ἐπιφέρειτε βελτιώσεις, βελτιώσατε τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἐξετά- σεων καὶ μὴ κλειετέ εἰς τοὺς ἀπόρους τὰς πύλας τῆς ἐπιστήμης, ἀφ' ὧν πάντες σχε- δὸν οἱ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμονες ἐς τὴν τά- ξεωσ τῶν ἀπόρων ἀνεδείχθησαν.

Χαρακτηριστικώτατον τῆς ἐποχῆς μας γεγονός εἶναι ἡ ὑπὸ τινος ἀγοροφύλακος ἐυλοφώρως τῶν ἐν Δαδίῳ σχολαρχῶν, ἐλθόντος εἰς βοήθειαν τοῦ δι' ὁμοίου τρό- πῳ φιλοδωρηθέντος γραμματέως τοῦ Βι- ρηνοδικείου. Μετὰ τὰς φιλοφρονήσεις ταύτας ἀπῆλθεν ὁ σχολάρχης εἰς τὸ σχο- λειὸν τοῦ, ὁ γραμματεὺς εἰς τὸ γραφεῖόν τῆς καὶ ὁ ἀγοροφύλαξ — μέσῳ τοῦ γενι- κοῦ ἐνθουσιασμοῦ — εἰς τοὺς ἀγροὺς τοῦ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΚΑ

Ἐσχάτως ἀνεκαλύφθησαν ἀνεκδότοι αὐτογράφοι ἐπιστολαὶ τοῦ Μοντεσκίου εἰς τὸν τριακόντον ἀπὸ τῆς Ἀκαδη- μείας καὶ τοῦ πνεύματος τῶν Νόμων πραγ- ματευόμενοι. Ἐν τινὶ αὐτῶν ἰδίως, τῇ ὡ- ραιοτέρᾳ πασῶν, ὁ Μοντεσκίος δηλεῖται ὅτι κατατρίβει ὡς ὅρας καθ' ἑκάστην ὅπως παρασκευάσῃ τὸ σύγγραμμά του. Φαίνεται δὲ εὐχαριστημένως βλέπων ὅτι προοδεύει τὸ ἔργον. «Εἶμαι ἐνθουσιασμένος, γράφει, εἶμαι ὁ πρῶτος μου θαυμαστάς. Ἄγρω ἂν θὰ εἶμαι καὶ ὁ τελευταίος.»

Τὸ προσεχὲς μνησθέντα τοῦ Emile Zola θὰ ἔχη τίτλον Germinal καὶ θὰ πραγματεύηται περὶ κοινωνισμοῦ. Πρὸς τοῦτο δὲ ὁ Zola μετέβη καὶ ἐμελέτησεν ἐπὶ τῶν ἐπισημῶν ἐν Ἀγγλίᾳ τῆς Γαλλίας γε- νομένην ἀπεργίαν τῶν ἔργατων.

Ὁ Μαρκήσιος Bute, ὁ χιλιάδας λιρῶν εἰσόδου τὴν ἡμέραν ἔχων, ὁ δυνάμενος πᾶσαν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ νὰ ἐκπληρώσῃ, ἀν- τι νὰ καταναλώσῃ εἰς διασκεδάσεις τὸν χρόνον αὐτοῦ ἐπιδίδεται εἰς τὴν σπουδὴν τῆς τέχνης παρὰ τοῖς Ἀνατόλμας λαοῖς. Ἰδίᾳ δὲ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς. Διὸ ἐλ- θὼν ἐνταῦθα ἐμελέτησε, χειραγωγῶ- μένος ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα κ. Λαμπάκη πάντα τὰ περιβόητα

παρ' ἡμῖν μνημεῖα Βυζαντινῆς τέχνης. Προχθὲς δὲ συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ συμπατριώτου αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος τῆς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἰατρικῆς σχολῆς ἐπεφάσθητο τὴν ἐν Σαλαμῖνι μνημὸν τῆς Φανερωμένης. Μετὰ τοὺς Γερμανοὺς ἴδιον αὐτῶν κτήμα ποιησαμένους τὴν μελέτην τῶν ἀρχαίων ἡμῶν ἔργων, πρέπει νὰ περιμεινῶμεν τοὺς Ἄγγλους ὅπως μελετήσωσι τὰ μνημεῖα τῆς μεσαιωνικῆς ἡμῶν τέχνης.

Ὁ ἐν Πάτραις Σύλλογος τῶν Κρητῶν Ἀρχαίων ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν τῶν κατὰ τὸ αὐτῶν πολιτικῶν μνημῶν ὑπὲρ τῶν ἐν Κρήτῃ καὶ ἄλλαχθ' ἡμετέρων Κρητῶν ὁμιλιῶν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ν. Καλο- γερᾶ, κ. Α. Κοττογιούρη, Βουλευτοῦ καὶ κ. Γ. Διαμαντοπούλου, τὸ δὲ ἐκ τῆς πω- λήσεως εἰσπραχθῆσθαι ποσὸν ὀρίζει ὑπὲρ εὐεργετικοῦ σκοποῦ καθ' ὄρισμένον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου. Ἐπι- ζομεν ὅτι προθύμως θέλει τύχει ὑποστηρί- ξεως τὸ φιλόπατρι καὶ φιλανθρώπων ἔργον. Ἡ τιμὴ ἑκάστου ἀντιτύπου ὄρισθη εἰς δρ. 2. Αἱ δὲ ἀγγελίαι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐπιστραφήτωσαν πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. Κωνσταντῖνον Τριτάκην.

Ὁ ἐν Σύρῳ κ. Σωκρ. Ράλλης ἀπέ- στειλεν εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Ἐθνολογι- κῆς Ἐταιρίας τὰ ἐξῆς σπουδαῖα καὶ πο- λύτιμα δωρήματα: 90 ἐπιστολάς τῆς δημογεροντίας Χίου, 5 τοῦ Κανάρη, 12 τοῦ Ἀνδρούσου, 1 τοῦ Κόχραν, 1 τοῦ λογοθέτου Λυκούργου, 12 τοῦ Λουκά Ράλλη, 9 τοῦ ἀρχιεπισκόπου Δανιήλ, 4 τοῦ Α. Βλαστού, 6 τοῦ Α. Σταυρά- κη, 103 παρὰ διαφόρων ἀπεσταλμένων τῆς Δημογεροντίας, 77 ἐπιστολάς τῶν ἐν Σύρῳ Χίων πρὸς τὴν Δημογεροντίαν, 29 πληρεξουσίων Χίων ἐξ Αἰγίνης, τρία χει- ρόγραφα βιβλία διαφόρων λογαριασμῶν, ἕνα ἰσολογιστικὸν καὶ τρεῖς ἐξομολογήσεις πλοιάρχων, δύο προκηρύξεις, μίαν ἐπιγρα- φὴν ἐξόδου τῶν ἐχθρῶν, ἕνα καταλογὸν στρατιωτῶν, ἕν δέμα ἀποδείξεων φροντι- στηρίου, τρεῖς συναλλαγματικὰς ἐκ μέ- ρους τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἕν τουρκικὸν χειρόγραφον.

Ὁ κ. Ἰωάννης Χ. Παντελίδης, προσή- νεγκεν ἄξιον λόγου δωρεὰν εἰς τὴν βιβλι- οθήκην τῶν Εὐελπίδων, 54 τόμους δεδε- μένους διαφόρων στρατιωτικῶν συγγραμ- μάτων. Τὰ βιβλία ταῦτα, πλὴν τῆς ἐπι- στημονικῆς αὐτῶν ἀξίας, κέντηται καὶ ἱστορικῆν, ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸν συντάχ- ματάρχην τῶν ὑπὸ τὸν μέγαν Ναπολέοντα στρατοῦ Sèves, ὁ ὁποῖος κληθεὶς κατόπιν ὑπὸ τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου Μεχ- μετ' Ἀλῆ ὑπῆρξε πρῶτος ὀργανωτὴς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Σου- λειμάν Βένης, μετέπειτα δὲ ὑπὸ τὸν τίτλον Σουλεϊμάν πᾶσας διετελέσεν ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰβραὴμ εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστράτειαν.

Ἀνεκαλύφθησαν ἐν Νερμῆ ὑπὸ τῆς ἐνε- ργοῦσας ἀνασκαφῆς γαλλικῆς ἐταιρίας δύο

πλάκες ἐνεπίγραφοι, καλῶς διατηρούμε- ναι· ἐλπίζεται δὲ ὅτι σπουδαῖα εἶσονται τὰ αὐτῶν εὑρήματα.

ΜΟΙΡΑΦΑ

Νέου περιοδικοῦ ἀγγέλλεται ἡ κατὰ δεκαπενθημερίαν ἐκδοσις ὑπὸ τὸν τίτλον Ἑλληνικῆς Ἐπιθεώρησις, σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶνε ἡ περιούσιας παντὸς ἑλληνικοῦ εἴτε ἐθιμοῦ εἴτε παραδόσεως, εἴτε δημοτικῆς ἀσματος. Χαίρομεν ὅτι ἡ Ἑλληνικῆ Ἐπι- θεώρησις ἀκολουθεῖ πορείαν ἣν ἐχάραξεν ἡδὴ ἡ Ἐβδομάς, ἐπαίθητην ἀναπλήρου- σα ἀνάγκην. Τῇ μελλούσῃ συναδέλφῳ εὐ- χόμεθα τὰ βέλτεστα.

Τὸ γαλλικὸν Ἰνστιτούτον ἀνέθηκε τοῖς κκ. Σολομῶντι Ρέιναξ καὶ Ἐρνέστῳ Βα- θυλῶν τὴν ἀνασκαφὴν τῆς ἀρχαίας Καρ- χηδόνος. Πρὸς τοῦτο οἱ κύριοι οὗτοι με- τέβησαν εἰς Τύνιδα καὶ τὴν 20 Φεβρουα- ρίου 4 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἤρξαντο διενεργεῖ- ται ἀνασκαφῆς, ἐφ' ἧς θέσεως ὑποτίθεται κειωμένη ἡ ἀρχαία Καρχηδὼν. Συμφῶ- νως δὲ πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρχαιολογι- κοῦ ἰνστιτούτου οἱ ἐπιφορτισθέντες τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου προσεβίβησαν διὰ βαθειῶν τάφρων νὰ προσδιορίσωσι κατὰ μέσον ὄρον τὸ ρωμαϊκὸν καὶ φοινικικὸν ἔ- δαφος. Αἱ ἀπὸ τῶν αἰῶνων ἐπὶ τοῦ ἔ- δαφους τῆς Καρχηδόνος ἐπισωρευθεῖσαι ἐπιχωματώσεις καθιστῶσι τὴν ἐξόρυξιν τῶν τάφρων λίαν βραδεῖαν καὶ ἐπίπονον. Εἰς βάθος ἐπτά μέτρων ἀνευρέθη τὸ παρ- θενικὸν ἔδαφος, ἐν τάφρῳ δὲ βάθους πέντε μέτρων, ἀνοίχθη μεταξὺ τοῦ λιμένος καὶ τῆς ἀκροπόλεως ἀνεκαλύφθη ὀλόκλη- ρος σειρὰ ἀναλημμάτων φρεάτων, δεκά- μετῶν, κατασκευασθειῶν ἀναμφιβόλως ὑπὸ τῶν Φοινικῶν, ἐπισκευασθειῶν δὲ ἢ μεταποικισίων ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. Πρὸς περιεσκαφὴν λοιπὸν τῆς πατρίδος τοῦ Ἀν- νίβα ἀνορυχθήσεται, ἕκτατος πολλῶν ἐκα- τοστῶν ἑκταρίων εἰς βάθος ἐπτά μέτρων, τὸ δὲ χάσμα τῶν ἀνασκαφῶν ῥιπτόμενον ἐπὶ τῆς λίμνης τῆς Τύνιδος θέλει ξηράνει τὸ ἐλώδες ἔδαφος, καὶ καταστήσῃ αὐτὸ πολὺ γόνιμον.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Φίλε κύριε, Ἐπειδὴ ἐσχάτως εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 φύλ- λον τῆς Ἑβδομάδος ἐγένετο λόγος περὶ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ τῆς περὶ αὐτὸ κατὰ Ἰμπραὴμ μάχης, καταχωρισθέντος ἀποσπάσματος ἐξ ἀνεκδότων ἀπομνημο- νευμάτων τοῦ Φωτάκου, καταχωρίσατε, παρακαλῶ, ἐν τῷ ἀξιολόγῳ περιοδικῷ ὑ- μῶν τὰ κάτωθι ἔγγραφα, πρῶτότυπα τῶν ὁποίων κατατίθενται προσωρινῶς εἰς τὰς χεῖρας σας, ἵνα ὁ ἀμφιβόλων περὶ τῆς γνησιότητος των, πᾶ ἐξελέγη. Περὶ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου καὶ τῶν κατὰ Ἰ- βραὴμ μαχῶν κατέχω καὶ ἄλλα περιεργα- ἔγγραφα, ἅτινα ἐπιφυλάσσομαι νὰ δημα- ούσω, ἀφ' ὧν προσηγομένως προσβῆ εἰς τὴν ἐκ καθήκοντος ὀφειλομένην δημοσιευσί- των ἔγγραφων ταῦ. Ἀθῆνας, 20 Μαΐου.

(Μπότσαρη) φρούραρχοῦ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ὁ κ. Ἰωάννης Τυπάλδος κατό- χος τούτων.

Ἐν τέλει ὑπομνησκόμεν τῷ ἀναγνώ- στην ὅτι ἡ ὑπεράσπισις τοῦ Μεγάλου Σπη- λαίου ἤτο διὰ δύο λόγους σπουδαῖον μέ- λημα τῶν μεγάλων τῆς ἐπαχστασεως ἀν- δρῶν πρῶτον διότι εἰς τοῦτο εἶχον κα- ταρῦγε πλείστα γυναικόπαιδα καὶ πᾶσαι αἱ οἰκονομαὶ τῶν πρὸυχόντων τῆς Ἀ- χαιοήλιδος καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Πελο- ποννήσου μετὰ τῶν περιουσιῶν των καὶ δευτέρου, διότι τὸ Μέγα Σπήλαιον ἦτο πρᾶτῦργιον καὶ ἀκρόπολις τῶν Καλαβρύ- των ἐπομένως οὐ μόνον ἡ περίουσια καὶ τιμὴ τῶν ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήρτατο ἐκ τῆς φρουρήσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαβρύτων ἐπαναστάσεως ἐκ τῆς διευθύνσεως τῶν ἐν τούτῳ στρα- τιωτικῶν δυνάμεων.

Ἀθῆναι 20 Ἀπριλίου 1884.

Ὁ φίλος σας
I. A. ΧΑΡΑΑΜΠΗΣ.

Ἐκλαμπρότατε κύριε, πρόσκυνῶ.

Ἐλαβα τὸ τιμιὸν σας, γραμμένον εἰς τὰς 25 ἀπελθόντος Μαρτίου, εἶδα νὰ μοῦ γράψῃς νὰ ἀφήσω 50 στρατιώτας ἐδῶ εἰς τὴν φαμελιάν σας, ὅμως ὁ ἀρχὼν πατήρ σας καὶ τὰ ἀδελφία σας τὸ ἤθραν εὐλογον διὰ τριάντα στρατιώτας, ὅθεν καὶ ἐγὼ ἀ- φησα τριάντα τοὺς πλέον καλῆτερος ἐδῶ καὶ μετὰ τοὺς λοιποὺς πηγαίνω εἰς τὸ Σπῆ- λαιον, ὅμως καθὼς εἰς ἐμεῖν τὴν γνώμην τῶν πατέρων δὲν πιστεύω νὰ οἰκονομηθῶ καθὼς πληροφορηθῆσαι καὶ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σας κύρ Γιαννακάκη διὰ τὰ πάντα γράψε- μαθ ἕνα γράμμα πρὸς τὰ χωρῖα διὰ νὰ σταθῶν ἀκμῶσοι στρατιώτες ἐκεῖ, ἐπειδὴ οἱ καλόγηροι δὲν εἰμποροῦν νὰ μᾶς ἐξοι- κονομήσωσι ὅλους εἰς τὸ Σπήλαιον παρὰ μόνον ἂν καταστήσῃ τὸ πρᾶγμα στατικῶς τοῦ Πετρεῖα τὰ 1558 γρόσια δὲν ἔλαβα οὔτε παρὰ λοιπὸν αὐτοῦ αὐτοῦ εἶναι καὶ πῆς τοῦ νὰ ἰδοῦμεν τὰ δὴν ἢ ὄχι, ἐπειδὴ ἐδῶ μᾶς τὰ ἐκοψαν ὅτι δὲν μᾶς δίνουν οὔτε παρᾶν ἂν ὀρίζεις πάλιν νὰ τὰ πά- ρωμεν στατικῶς, τὰ πένωμεν γράφε μου συχνὰ διὰ τὴν καλὴν σας ὑγιάν καὶ διὰ καθὲ χαροποιᾶν εἰδησιν καὶ με ὄλον τὸ σέ- βας μένω.

1826 Μαρτίου 31. Ἁγία Βαρβάρα.
ἀδελφός σου
ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον κύριον Ἀνδρέαν Ζαίμην.
εἰς Πυλάδα.

Ἐκλαμπρότατε κύριε,

Μετὰ τὸν ἀπ' αὐτοῦ μισυμόν μου με- τὸν ἐπίτηδες σουριζῆν ἀπὸ τὰς 9 τοῦ ἐνεστώτος ἀπὸ Σουδενα τὰ ὅσα διέτρεξαν ἡμεῖς σήμερον μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Λόν- τῶν.

- 1. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀνεπίγραφος οὖσα βεβαίως ἀπρηθόνητο ἢ πρὸς τὸν Ζαίμην ἢ τὸν Καραλάμη, εὐρῆθη δὲ ὡς καὶ αἱ δύο ἑστραπὲς τὸν ἀ- εἰμνηστον ἄρχοντα Ζαίμην εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ Σ. Καραλάμη πρὸς ἂν ἐστὲλλον φαίνεται παρὰ καὶ Ζαίμη ἵνα λάβῃ γνώσιν αὐτῶν.

τοῦ ἐφθάσαμεν εἰς τὰ ἐδῶ ἡ ἐξοχότης του σὰς ἔγραψε προλαβόντας τὰ διατρέ- ζαντα μετὰ τῶν καλογηρῶν εἰς Μέγα Σπήλαιον καὶ κρίνω περιττὸν νὰ ἐπανα- λαβῶ τὰ αὐτά. Παρακαλῶ νὰ μὴ με ἀλη- σμονήσῃ καὶ φροντισετὲ περὶ τοῦ ἐαυτοῦ μου τὰ χρήματα ὅπου εἶπετε διὰ νὰ λά- βω παρὰ τοῦ ὀπλαρχηγοῦ τῶν Καλαβρυ- τῶν δὲν μοι ἐδόθησαν δι' ὃ παρακαλῶ νὰ γράψητε διὰ νὰ μοι δοθοῦν ἀμέσως.

Τῆ 13 Μαΐου 1826.

Δεμισίχρον
Ὁ πατριώτης καὶ ἀδελφός σας
ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.

Υ. Γ. Ὁ Ν. Πετιμεζᾶς ἀφ' οὗ δὲν ἐκα- τέρθησε νὰ γείνη φρούραρχος τοῦ Σπῆ- λαίου, ἤδη ἐτοιμάζεται νὰ εὐγάλη τὴν φαμηλιάν του· ἐγὼ ἔχω διαταγὰς νὰ λά- βω παρ' αὐτοῦ 1500 γρόσια καὶ ἂν δὲν με τὰ δώσῃ θὰ τὸν ἐμποδίσω καὶ προσ- μένω τὴν περὶ τούτου ἀπόκρισιν σας.

Παῖδι μου Νικολάκη Φραγκάκη! σὲ ἀ- σπάζομαι.

Ἀφ' οὗ ἐχωρῆσαμεν εἰς τὴν Λυκούριαν καὶ σὲ ἀφῆσα ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Στρα- τηγοῦ Σωτηράκη Θεοχαροπούλου, δὲν ἔ- λαβον κανὲν σου γράμμα καὶ μάθω τὰ δια- τρέχοντα ἐκ φήμης ἤκουσα οἱ εἰς τὴν Λυκούριαν μετὰ τὸν μισυμόν μου ἔγειναν μερικὰ γράμματα περὶ Σπηλαίου δὲν ἔ- προσπεν ἐδῶ ποτὲ νὰ γελασθῆς καὶ ὑπο- γραφθῆς εἰς αὐτὰ τὰ γράμματα χωρὶς νὰ μ' ἐρωτήσῃς εἰς καιρὸν μάλιστα, ὅπου εἰς ἐμεῖν πολλὰ καλὰ τὴν γνώμην τοῦ προέδρου πῶς τὸ ἐπάθε, καὶ σὲ ἐγέλασαν, ἀπορῶ, εἰς τὸ ἐξῆς ὅμως πρόσεχε ἐπειδὴ τὰ πράγματα τὰ ἐμπέδρευσαν, καὶ θέλουν με μυστικῶς τρόπους νὰ μᾶς χαλάσωσι. Οἱ καλόγηροι οἱ Σπηλαιῶτες ἐκείνοι ὅ- ποῦ δὲν μᾶς θέλουν τὸ καλόν, καθὼς τὸ εἰς ἐμεῖν, θέλοντες νὰ εὐγάλουν τὸν κ. Θανάσην ἀπὸ τὸ Μοναστήρι καὶ νὰ βάλ- λουν τὸν Πετιμεζᾶν τὸν Νικολάκην ὅπου τοὺς εἶναι σύντροφος, καὶ με αὐτὸ νὰ ἐκ- τρέψουν τὸν Ἀνδρέαν καὶ ἐμένα με τοὺς Μπότσαρηδες, Δρακοῖδες καὶ Νταγλήδες, καὶ νὰ κἀμουν ἄλλα μεγαλῆτερα τέλη, εὐρον καιρὸν καὶ ἀνακάτευσαν τὰ Χάσια καὶ τῆς Κατσάναις, καὶ δὲν ἀφῆσαν τὸν Γενικὸν Φροντιστὴν νὰ ἐμβάσῃ ζαίρην εἰς τὸ μοναστήρι, καὶ με αὐτὸ νὰ δυνηθοῦν νὰ κατῆρουν τοὺς πρῶτον Ντούσιαν ἀπὸ ἐ- κεί, πρᾶγμα πολλὰ πειρακτικὸν καὶ διὰ τὸν ἐξάδελφόν μου, καὶ διὰ ἐμὲ, καὶ ὀλέθριον εἰς τὸν κόσμον, καὶ θέλετε ἰδῆ τότε τὰ Καλαβρυτὰ νὰ γένουν ἀνω- κάτω, νὰ μὴ γνωρίζῃ τὸ σκυλὶ τὸν ἀφέν- τη του αὐτὰ ἐπαντύχαινα πῶς τὰ ἐκατα- λάμβανες μόνος σου καὶ δὲν ἐφρόντισα νὰ σὲ τὰ εἰπῶ ὅτι ἔγινε ἔγινε, εἰς τὸ ἐξῆς στάσου προσεκτικῶς.

Ἐξ αὐτῶν τῶν αἰτιῶν με τὸ νὰ μὴ ἠδυνῆθῃ ὁ Γενικὸς Φροντιστὴς νὰ στείλῃ ἄλλοθεν εἰς τὸ Μέγα Σπήλαιον τροφὴν καὶ με τὸ νὰ ἐκαταλάβα πᾶσας αὐτὸ ἔγινε μαχσοῦς, καὶ ἐπειδὴ ὁ Ντούσιος εἶχε

- 1. Διάσχυμος ὀπλαρχηγὸς ἐκ Κερκινῆς.
- 2. Θανάσης Τούσιος (Μπότσαρης).
- 3. Ὑποθέτομεν ὅτι ἔνοστο τὸν ἄνδρ. Ζαίμην.
- 4. Ἐπίτηδες.

δύο ἡμέρας χωρὶς ψωμί, καὶ ἤθελε μᾶς ἀ- κολουθήσῃ κάμμια ἐντροπή, ἔγραψα ἀπο- φασιστικὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας Κωνσταντῆ νὰ ἐμβάσῃ ἀπὸ τὰ πλέον σημαντικὰ χωρῖα τοῦ Νεζερού ἀπὸ τὰς δώδεκα χιλιάδας τὴν ἀποκοπήν ἐπτακάθια μισαδία δὲν ἐλπίζω ὁ Κωνσταντῆς νὰ μὴν με ἀκούσῃ ἐν ὧ μάλιστα ἐστειλᾷ καὶ τὸν ἀνεψιὸν μου Δημητράκην νὰ ἐπιστατήσῃ, καὶ νὰ φρον- τίσῃ ταχύτερον τὴν ἀποστολὴν τῶν τρο- φῶν αὐτῶν, μ' ὄλον ταῦτο γράψε του καὶ ὁ ἴδιος νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ἢ ὅποια εἶναι ὑπόθεσις ἀναγκαιοτάτη κον- τὰ εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν ὁποῖον εἰς ἐμεῖν ὅτι σέβασαι πολλὰ καὶ ἀγαπᾷς. Τὸ πα- ρὸν ἀφ' οὗ τὸ διαβάσῃς καταλάβῃς κα- λὰ τὰ γραφόμενα, σχίσαι τὸ καὶ ρίχτο εἰς τὴν φωτιάν. Ταῦτα καὶ μένω.

Τῆν 13 Ἰουλίου 1826.

Βοστίτζα
Ὁ Ἀγαπητός σου
ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Πρὸς τὸν Γενναϊότατον Κύριον Νικολάου Φραγκάκην.
Ὁπου τύχοι.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΥ 29. Κυριακὴ τοῦ παραλύτου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ. — Πρὸς ἀνατολὰς τῶν Ἱεροσολύ- μων, ὄραρχε ἡ πόλις τοῦ ἁγίου Στεφάνου αὕτη τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο πόλις προ-ὀρατικῆ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ι. Χ. παρὰ τὴν πόλιν ταύτην ὁ πῆρξ καὶ πηγὴ τις καλουμένη ὡσαύτως προβα- τική, ἥτις διὰ τὴν λαματιάν αὕτης ἐνεργεῖαν ἐ- βραστὶ ἐκαλεῖτο Βηθεσδα [= οἶκος χάριτος, οἶκος σωτηρίας] ὑπεράνω ταύτης ὄρασαντο 5 στοαί, ὅφ' αἱ κατέκειτο τὸ πλῆθος τῶν ἀσθενῶν ἀναμε- νόντων τὴν τοῦ ὕδατος κλύσιν ἕνεκα δὲ τῶν στοῶν τούτων ὁ ἐν Αἰψίᾳ μέγας ἑβραϊστὴς κ. Döllitz φρονεῖ ὅτι πιθανῶς ἡ λέξις Βηθεσδα πα- ράγεται ἐκ τοῦ Βηθ-σ-τ-ο-α [= οἶκος στοῶν].

Ἰπὸ τὰς στοὰς ταύτας, περιπάτησεν ὁ Κύριος, ὅτε χάριν τῆς μεγάλης ἰότητος τοῦ Πάσχα ἀνε- βαινε εἰς Ἱεροσόλυμα ἵκει που, ἐν γωνίᾳ τινὶ ἐκεῖτο ἐπὶ 38 ἔτη παράλυτος τις ὁ Ἰησοῦς πλησιάζει καὶ λέγει πρὸς αὐτόν, «Θέλεις ἰγὴς γενέσθαι;» — «Κύριε, λέγει ὁ ἀσθενής, ἀν- θρωπον οὐκ ἔχω, ἕνα ὅταν παραχθῆ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν ἵνῳ δι' ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλο πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Ἄγει πρὸς αὐ- τὸν ὁ Ι. Χ. «Ἔγειραι, ἄρον σου τὸν κρᾶβάτον καὶ περιπάτει.» καὶ εὐθέως ὁ τῶς παράλυτος ὡς ἀπὸ τάφου ἠγέρθη, ἤρξεν τὸν κρᾶβάτον αὐτοῦ καὶ περιπάτησε.

Τοῦ θαύματος τούτου, ὅπερ ὁ Ι. Χ. κερὸν πρὸ τοῦ Ἰουδαίου Πάσχα ἐποίησε, ποιεῖται σήμερον μνησίαν ἡ Ἐκκλησία, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κυριακὴ αὕτη ἀνομάσθη Κυριακὴ τοῦ παραλύτου. Παρὰ τοῖς δυτικοῖς ἡ γ' αὕτη μετὰ τὸ Πάσχα Κυριακὴ ἐκ τοῦ ψαλμοῦ 65, 2, καλεῖται «Domini- nica Jubilate».

ΙΣΤΟΡΙΑ. — 29 Ἀπριλίου 1821. Φυ- λακίζονται ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Χίου οἱ δημαγῆροντες, πρόκριτοι τινας καὶ ὁ ἀρ- χιερέως Πλάτων. Ἀπικομήνεως τῆς ναυτι- κῆς δυνάμεως εἰς Χίον ἐστὲλθῃ προκηρύξαι πρὸς τοὺς κατοικοὺς προτρέπουσα αὐτοὺς εἰς ἐπανάστασιν. Ἄλλ' οἱ Τούρκοι ἰδόντες τὰ πλοῖα, καταταράχθησαν καὶ πρὸς δια- βουκόλησιν μετεκαλέσαντο τοὺς δημογέ- ροντας καὶ ἄλλους προκρίτους, ἐν οἷς καὶ τὸν ἀρχιερέα Πλάτωνα, ἵνα συσχεθῶσι δῆ-

θεν περι της ασφραξίας του τόπου, τους εδήγησαν δια φρουρών και τους εκλείσαν εις το φρούριον ως ομήρους.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Αι στρατιωτικά άσκήσεις των μαθητών των γυμνασίων προβαίνουν καλώς· οι μαθηταί δε γυμναζόμενοι φοροποι την ιδιαίτεράν δραστησίαν αυταί, οσοίην. Εν τω τρίτω Γυμνασίω τριετις μόνον εδρήσαν άποροι μη δυνάμενοι να πληρώσωσι τα 25 φρ. της στολής των· άλλ' οπισθημαθηταί των προθύμως συνεισέγγικον όποις αποτελεσθη τό ποσόν της αξίας τριών στολών. Εδημοσιεύθη διάταγμα, δι' ου επιτρέπεται εις τους στρατευσίμους των ναυτικών δήμων, να ατήσονται να καταταχθώσιν εις τό ναυτικόν με άητείαν διατή. Μετά πολλής ζωηρότητος έγινε τό Αγιόν Γεωργίου ή πανηγυρίς εν Έλευσίνι. Πολλοί μετέβησαν και εντεύθεν δι' άεροπλοίων και ακατιών μετ' ένθουσιασμού παρακολουθούντες τά τοιαυτά διασωζόμενα της ελληνικής εθιμοταξίας λείψανα. Η δθωμανική κυβέρνησις άπηθύονε διακοίνωσιν εις την ελληνικήν ζητούσα άποζημίωσιν δι' όλα τά δάση του Άσπροποταμού, επειδή θεωρεί αυτά ως ιδιοκτησίαν του τουρκικού δημοσίου, εν φ γνωστόν ότι αι κοινότητες, εις την περιοχήν των όποιων ταυτα περιλαμβάνονται, εισί κεφαλόχωρα, ως δ' έχουσι την ιδιοκτησίαν των γαιών έχουσι επίσης και την των δασών.—Γραφίσα εν Άγγλία άπεστάλη εις τό Υπουργείον των Ναυτικών ή ειπόν του φιλέλληνοσ Άγγλου ναυάρχου Άστιγγος, ένα άναρτηθή εν τη αίθούσῃ του όπουργείου τούτου.—Πολλοί γερμανοί περιηγηταί κατήλθον εις Όλυμπίαν προς έπισκεψιν του αὐτόθι αρχαιολογικού μουσείου.—Τά εγκαινία του από Πειραιώς εις Πάτρας σιδηροδρόμου τελεσθήσονται έπισήμως την 21 Μαΐου, όποτε παραδοθήσεται εις την κοινήν χρῆσιν ή κατασκευασθείσα μέχρις Έλευσίνος γραμμή.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Πηπειέρρω. Όχι ρε φανάρι του Διογένους άλλ' ώς λύχνος ή κανδύλα του Δημοσθένους ήτο γνωστόν επί Τουρκοκρατίας τό μνημείον του Αυσκρέτους ή πύλη του Άδριανού έλέγετο με γάλη καμάρα ή της βασιλοπούλας ή πόρτα, τό φρούριον του Κυρησίου έλέγετο σχολετών του Σωκράτους, ή δε θέσις όπου εκκετο ή Ακαδημία του Πλάτωνος έλέγετο και τότε ως και ήδη Κωδήματα ή καθήματα.

Γίγαντι. Καθ' έκθεσίν τινα του Έμιν Βέη δημοσιεύθησαν εις τό γεωγραφικόν περιοδικόν της Γερμανίας Mittheilungen, όπαρχει πυγμαία τις φύλη της Άρρηκῃς ονομαζομένη Άκκῃ και περιγραφείσα τό πρώτον υπό του Schweinfurth. Οι Άκκῃς ούτοι είναι κυνηγετικάς λαός διηρημένος εις πολυαριθμούς φυλάς μη έχούσας έπιμείαν τινα προς άλλήλας ή άριστήν διαμονήν, άλλ' άγούσας κλάνητα βίον εν ταίς χώραις Μονδούττι εις Αμάδι. Όταν μικραί κοινότητες διαμείνωσι περι την κατοικίαν άρχηγού τινος, κτιζουσι μικράς καλόδας διά τους έγγάμους, ενφ οι άγαμοί άρκοϋνται εις άπλας σιαδάς προς προφύλαξιν από του ήλιου. Προς εύρισιν δε άφθόνου θήρας, συνήθως ζώσιν εν λόγμασι άρδευομένας από τινος βράκῃς, και χρησιμούντας αυτοίς ως κρύπτας. Οι άρχηγοί προμηθεύουσι τοίς άπο τοίς σίτον και ρίζας, πληρώνονταί δε τό αντίκειμον εις είδος εκ της άγρας των ομοφύλων των. Οι Άκκῃς είναι εκδικητικοί και επικίνδονοι όταν προσβάλλωνται. Είναι δε έπιβέβιοι εις την χρῆσιν των βελών και των τόξων. Τό παρίστημα αυτών, κατά τον Έμιν, φθάνει εις ύψος τεσσάρων ή τεσσάρων και ήμισιου ποδών. Τό άε χρώμα του δέρματος αυτών ποικίλας από κίτρινον εις έρυθρον.

θρόν. Τό όλον σώμα καλύπτεται υπό λαοίων, βινών και τραχιών τριχών. Η επιδερμίς αυτών έχει τάσιν προς βυτίδωσιν, ή ιδιότης δε αυτη γίνεται καταφανής εν τοίς βλεφάροις και δεικνύει αυτοίς πολύ γεροντοτέρους της ηλικίας των.

Κοινωνιαλόγω. Ο έξευγενισμός και των ως μάλλον πεκολιτισμένων θεωρουμένων σημερον ένθων δέν είναι τόσον άρχαίος. Είς τόν γενικόν κώδικα λ. χ. του Πρωσσικού κράτους θά ίδητε εν ενεργεία ούσαν την τιμησίαν του τροχού μετ' φρικώδους λεπτομερείας περί τόν τρόπον της εκτελέσεως, πόθεν δηλ. θά άρχιση ή θρασις των μελών κ. λ. εις 12 ή 14 άρθρα (άν και δέν ήμεθα βέβαιοι ότι τά ήριθμητάμεν όλα), προς τούτοις ό έμπροσθῃς εις τίνας περιστάσεις καίεται ζών κ. λ.

Εθιμογράφω. Ίδου σχετικώς προς τάς άπορίας σας τί γράφει ήμιν εκ Πειραιώς δ κ. Α. Θ. Σ. Οι ποιμένες, ώς γνωστόν, μετά την ύδσιν της Πολύλας, ήτοι περί τά τέλη Νοεμβρίου, καταφεύγουσι μετά των ποιμνίων των εις τά λεγόμενα χείμα δία τάς χειμασίας των άρχαίων, κατά την παροιμίαν,

Η Πούλια βσιλεύουσα και πίσω παραγγέλλουσα μηδέ τσοπάνης 'ς τά βουνά, μηδέ γιωργός 'ς τους κάμπους,

όπου προφυλάττουσιν από του χειμῶνος τά ποιμνια αυτών.

Εκ των χειμασιών λοιπόν τούτων επιστρέφουσιν εις τάς έστιάς των κατά τάς άρχάς της άνοιξεως, σπεύδοντες να φθίσωσιν εις αυτάς προ της έορτής του άγιου Γεωργίου κατά καλιόν τι έθιμον, καθ' ό δριλεύουσι την ήμέραν ταύτην να συμπαραφερθώσιν όλοι εν αυταίς, ένα φάγωσι τόν λεγόμενον ά γιωργί σ η ν, όστις είναι άμνός τόν όποιον τρέφουσι καθ' όλον τό έτος άφίνοντες αυτόν έλεύθερον να θηλάζη εξ όλων των άμνώνων. Έπικρατεί δε παρ' αυτοίς και έτερον έθιμον, καθ' ό θεωρούν ως κακόν οιωόν τό να σφάζωσι κατά τό Πάσχα άμνόν, δι' ό την ήμέραν εκείνην δέν τρώγουσιν άρνίον φυλάττοντες τόν ά γιωργί σ η ν διά την έορτήν του άγιου Γεωργίου.

Την παραμονήν του άγιου Γεωργίου άμείλγουσιν άφ' έσπέρης έντός της λεγομένης Στρούχας τά ποιμνια αυτών, τό δέ γάλα και πῶν ό,τι και' εκείνην την ήμέραν κατασκευάσωσι τό διανέμουσιν εις τους έκεί χωρικούς. Είς ή Στρούχα χωρος κυκλοτερής περιτείχιισμένος, δύο έχων θύρας εις τάς θύρας δε ταύτας έστάναι δύο κίονες, όστινες άφ' ου εισάξωσι τά ποιμνια διά της μιας κλειούσιν άμφοτέρως και άμείλγουσιν ακολουθώσιν αυτά άφίνοντες ένα έκαστον άμειλόμενον να έξέρχηται.

Κατά δε την ήμέραν εκείνην ένδεδυμένοι άπαντες τάς πολυπότους και λευκάς ώς την χιόνα φουστανέλλας αυτών χειρεύουσι την άφισιν αυτης διά των κρότων των μακρών τουφεκίων των, και υποδέχονται αυτην διά των θελατικων έκείνων ήχων του άλλου των, όστινες όσον και άν εινε άπλοί, όείλγουσι και συγχινούσι την καρδίαν. Κατά την ήμέραν εκείνην βασιλεύει ή αδελφότης, και ή τράπεζα εινε δι' όλους κοινή θεωρουσι δε ως προσβολήν τό να διέλθῃ τις εκείθεν χωρίς να φιλοξενηθῃ παρ' αυτών. Καθήμενοι κατά γῆς μέσω μυσσινών και δαφνών, και σκιαζόμενοι από τους εϋθαλαίς κλάδους των πευκῶν και των πλατάνων τρώγουσι τόν άμνόν των άδοντες τά έθικῃ έκείνα ήγματα, εις τό άκουσμα των όποιων συγχινείται πάσα ελληνική καρδία.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

25.

Σῆς δμιλώ, χωρίς να έχω στόμα· περιπατώ, χωρίς καν να κινούμαι· διάρχω, ζώ, χωρίς να έχω σώμα· κι' ούδέποτε, ούδέποτε κοιμώμαι. Δίχως αυταί άκούω κάθε κτύπο, φωνάζει με κ' έχω θά σῆς τό σῖμα.

26.

Είμαι μικρόν, μηδαμίνον, που μόλις με κτυπάεις, και μ' όλα ταυτα, ός δε θῆς, όταν με δῆς, θαυμάζεις.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ μυθολογικαί και ιστορικαί

7. Τις πρώτος έθεσεν εις τά άγάλματα όφθαλμούς και διεχώρισε τάς χείρας και τους πόδας; 8. Κατά τόν νόμον του Ζαλζύκου, πως έπρεπε να εμφανίζεσται εν τη συνελύσει πῶς άσπρός προτεινών νίν νόμον; 9. Τίνα Άθηναίον στρατηγόν παρίστησεν ή τέχνη ως άλιεύοντα πόλεις; 10. Προς ποίον ειπεν ό Πατριανός «aliud est parricidium accusare innocentem;»

Προτεινόμεν προς έμμετρον μετάφρασιν τό επόμενον ώραιότατον ποιημάτιον ή καλλίτερα μετάφρασις θέλει δημοσιεύθῃ εν τη 'Εβδομάδι, εις δε τόν πέμψοντα αυτην προσφέρομεν την από Ι' Ιανουαρίου μέχρι τέλους Ιουνίου ένεστώτος έτους έξάρτηνον σειράν του περιοδικού Revue de deux Mondes.

Je crois que Dieu, quand je suis né, Pour moi, n'a pas fait de dépense, Et que le coeur qu'il m'a donné Etait bien vieux, des mon enfance.

Par économie il logea, Dans ma juvénile poitrine, Un coeur ayant servi déjà, Un coeur fiétri, tout en ruine.

Il a subi mille combats, Il est couvert de meurtrissures, Et cependant je ne sais pas D'où lui viennent tant de blessures.

Il a des souvenirs lointains De cent passions que j'ignore, Flammes mortes, rêves éteints, Soleils disparus dès l'aurore.

Il brûle de feux dévorants Pour de superbes inconnues, Et sent les parfums déliants D'amours que je n'ai jamais eues!

O le plus terrible tourment! Mal sans pareil, douleur suprême, Sort sinistre! aimer follement Et ne pas savoir ce qu'on aime.

(Henri Charles-Read).

ΑΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

- 21. Πύνα 22. Κόρος όρος. 23. ΙΧΘΥΣ (Ιησούς Χριστός Θεού Υίου Σωτήρ) 24. Θρόνος όνος. 1. Ο Πέλοψ υπό του πατρός του Ταντάλου. 2) Τόν Νέρονα. 3) Βεζηρόν Πασά μετά τριών ίππουρίδων. 4) Κάρλοσ δ Θ'. 5) Τό πτώμα Γεωργίου του Δ' της Άγγλιας. 6) Μωάμεθ δ Β' αφ 1458.

Κωνσταντινούπολις.

Α ό στα άπά γυα ν. Αί κυρίαί Ω. Άγλαία Παπαδού και Σταρατινή Κροστάλλη, Άθηνά Ν. Εύθυρίδου, Αντίνα Γ. Βιλάση. Οι κύριοι Δ. Πρεβιζάτος, Ν. Α. Κατσιλόπουλος, Θ. Ν. και Γ. Τσεροβλής, Νικόλαος Σπράτος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Άλ. Μ. Κ. Έπιθυμούμεν να σῆς τώμεν. — Β. Π. Φανάριον. Άπαντα Σολωμοί φρ. 5 — τόν ύμον μόνον προσέχω. — Σ. δ. Β. Δημοσιεύθησεται προσέχω. — Ι. Δ. Π. Πρέβεζαν. Βιβλία άπιστάλησαν. — Ν. Αθ. Δημοσιεύθησεται προσέχω· την 'Θεομάστραν' τόν χειμῶνα. — Γ. Μ. Η. Βραζιλαν. — Σ. Μ. Ζ. Βώλον. Άπεστάλησαν ταχυδρομῶσιν. — Α. Ε. Σχετικώς κατι κερδίζου' αναμῶσιν πάντοτε. — Κλεονίκη Ν. Τ. Άδριανούπολι. Τό έκώνωμον, όπως άποσταλή τό βιβλίον. — Άλ. Χ. Ψ. Βραδύτερον. — Ζ. Κ. Έθρον. Πραγματεία έλήφθη διά του κ. Α. — Ν. Α. Κ. Δόν τῶσ' εϋδομεν. — Μ. Β. Γαλάζιον. Σῆς εϋχαριστοβμέν θερμῶσιν.